

Taşı Sanata Çevirenler HAMIYE ÇOLAKOĞLU

Bu sayımızda, ortak buluşma noktamız olan 'kili' en güzel şekilde malzeme edinen, uluslar arası bir seramik sanatçısı olan Prof. Dr. Hamiye ÇOLAKOĞLU'na ayırdık. Kendisiyle röportaj yapmak isteğimizi büyük bir içtenlikle kabul ettikten sonra, Beysukent' deki her bir köşesinde eserlerinin, ödüllерinin, anılarının ve atölyesinin bulunduğu dört katlı kültür evinin kapılarını açtı bizlere. Kah soru-cevap, kah şiirle, kah anılarla süsleyerek anlattı seramik serüvenini.

Zahide KÖKLÜ
kokluzahide@my.net.com
Ş.Sinan DEMİRER
sinandemirer@gmail.com

Yaşanan ve yaşanmayan pencereler,1978

Taşı Sanata Çevirenler

Bu sayımızda, ortak buluşma noktamız olan 'kili' en güzel şekilde malzeme edinen, uluslar arası bir seramik sanatçısı olan Prof. Dr. Hamiye ÇOLAKOĞLU'na ayırdık. Kendisiyle röportaj yapma isteğimizi büyük bir içtenlikle kabul ettikten sonra, Beysukent' deki her bir köşesinde eserlerinin, ödülllerinin, anılarının ve atölyesinin bulunduğu dört katlı kültür evinin kapılarını açtı bizlere. Kah soru-cevap, kah şiirle, kah anılarla süsleyerek anlattı seramik serüvenini.

ZK: Sanat serüvenine nasıl başladı Hamiye Çolakoğlu, bugünlere nasıl gelmiştir?

HÇ: Çocukluğumda herkesten farklı bir yapım vardı. Biraz çılgın, doğa ile haşır neşir, hayvanlarla oynayan, rüzgarlarla, bulutlarla konuşan, çamurla birşeyler yaratan bir çocuktum. Arabalar yoldan geçerken yol kenarında biriken tozları çamur haline getirerek başladı sanat serüvenim. Yaptığım resimler çok beğenilirdi. Bir de Edebiyat öğretmenimizin başka bir çağda yaşasaydınız nerede, ne zaman, ne olmak isterdiniz konulu kompozisyon çalışmasında, "Mezopotamya'da çamurların içinde yaşayan bir çömlekçinin çocuğu olmak isterdim" demiştim. Sanırım sanat yaşamımda orada başladı.

Bombalar çiçek açmalı, 1993

Okulu ziyarete gelen Milli Eğitim Bakanı Tefvik İleri benim resimlerimi görmüş ve İtalya'da eğitim alabilmem için girişimde bulunulmasını istemişti.

İtalyan hükümetinin bursu ile Floransa'da Devlet Seramik Sanat okulunda okudum. Daha sonra Perugia Üniversitesinde Sanat Tarihi ve İtalyan Edebiyatı eğitimleri aldım. Çok değerli hocalardan dersler aldım o yıllarda. İtalya'da Toscana Tepeleri isimli resmimle gümüş madalya aldım.

Yurt dışı çalışmalarım sanat yaşamım süresince, eğitim, inceleme, sergi vesileleri ile 45 ülkede devam etti.

ZK: Sanatçılık genetik olabilir mi? Ailenizde başka sanatçı var mı?

HÇ: Atalarımız bize bir şeyleri miras bırakmamışlarsa, sanatçı olursa bile, iz bırakan sanatçı olunamaz diye kabul ediyorum. Sanatçı olmanın başlangıcı sanatsever olmaktır. Ama her sanatseverin de illaki sanatçı olması gerekir diye bir yasa yoktur. Babam farklı enstrümanlar çalardı. Ülkü şiirler yazardı. Esin hep hikayeler karaladı. Derman, gerçek bir kompozitördü. Deva, iyi bir opera sanatçısıdır. Bir ailenin tüm çocukları sanatla ilgili bir şeyler yapabiliyorsa bu yetinin genetik olduğu herhalde tartışılmamalıdır.

Soyut insanlar,1990

ZK: Nasıl sanatçı olunur?

HÇ: Sanatçı olmak önce özveri gerektiriyor. Sonra da soluk almamacasına sanat eseri yapabilmek için çalışmak. Seramikle ilgili her şeyi ama her şeyi araştırmak istedim ve araştırdım da. 1968 li yıllarda Maden Tetkik Arama Enstitüsü'nün laboratuvarlarından çıkmaz ve ülkemini minerallerini inceler farklı deneyler yaptım. O tarihlerde seramikle ilgili malzemeler üzerine ne bir araştırma vardı, ne de kendisine başvurulabilecek bir kimse.

Uygulama alanında büyük bir kurguyu oluşturabilmek ve olduğu yerde farklı araç ve gereçlerle pişirimini de yapabilmek...bir düşünmek

gibi. Sanatçı olmak "düş kurmak " galiba. Seramik yaparken, çamura kendimden bir şeyler katmak hep amacım olmuştur. Yaptığım bir çalışmada kendimi, kendimden bir şeyi göremezsem içime sinmez, olmamış kabul ederim.

ZK: Hocam, Beysukent'deki Kültür Evinin dört katının her bir köşesinde eserleriniz, ödüllerinizi, anılarınızı, paylaşımlarınızı, atölyenizi... Görülmeye, yaşanmaya değer. Resim, heykel, seramik, müzik, dekorasyon alanında ödüllerinizi, sergilerinizi, büyük duvar çalışmalarınızı, kitaplarınızı, bienaller, trianeler, jüri üyelikleri, yetiştirdiğiniz öğrencilerinizi, bir çok kuruluşta imzanız var. Evrende Barış Senfonisi Projesi ile aldığınız İş Bankası Büyük ödülü. Uğur

Mumcu evi duvar çalışması ile “Bir Damla Gözyaşına” özel ödülü. Unesco Paris’te Magma eserleriyle Devlet Başarı Ödülü. İsrail’deki çalışmalar ile Bat-yam Şeref Madalyası. Bilkent Üniversitesi’ndeki o muhteşem Bilim Ağacı Heykeli, Hacettepe Üniversitesi ve Cebeci’deki Yükselen İnsan Heykeli ve daha sayılamayacak eserler...Bu başarıya ulaşmanın sırrı nedir?

HÇ:Evet ben çamurla bütünleştim, kille aşk yaşadım. Yaşamım boyunca sanatla varoldum ve yaşadım, mesleğimde ilerlerken, aldığım büyük ödüllerin yanısıra da dünyanın her yerinde köklü dostluklarım oldu..

Geleneksel Türk El Sanatları Vakfı GESAV, Yenimahalle Halkevi, Amman’da Seramik Merkezi, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinin ve Seramik Bölümünün de kurucusuyum. Seramik Bölümünün ilk başkanıyım.

Çağımızın düşünürü Herbert Read der ki;”Bir toplumun sanat düzeyini onu seramikleriyle değerlendirebiliriz”.

Yerel olmadan evrensel olunmaz çocuğum. Ülkemin, toprağımın, milli değerlerimin farkındalığı bilinciyle çalıştım hep..

Ben teknoloji ile estetiği, gelenekselle modern tarzları denge ve uyum içinde birleştirdiğime inanıyorum.

Nazım Hikmet’in ‘benim aslan yürekli akıllı kızım’ diye hitap ettiği sayın Hamiye Çolakoğlu’yla seramik dünyasını büyük bir keyifle dinledik ve az da olsa bu sayfalarda sizleri buluşturduk. Düşlerin bitmemesi ve gerçekleştirilmesi dileğiyle..

